

Ročník 1982

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 3

Vydána dne 26. února 1982

Cena

OBSAH:

20. Vyhláška federálního ministerstva dopravy, kterou se mění vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 94/1972 Sb., o výcviku a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních motorových vozidel, ve znění vyhlášky č. 107/1979 Sb.
 21. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí, kterou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 129/1979 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků trvale nezpůsobilých k dosavadní práci v podzemí hlubinných dolů
 22. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kostarickou republikou
 23. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů
-

20

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva dopravy

ze dne 12. února 1982,

kteřou se mění vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 94/1972 Sb.,
o výcviku a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních motorových vozidel,
ve znění vyhlášky č. 107/1979 Sb.

Federální ministerstvo dopravy v dohodě s federálním ministerstvem vnitra, ministerstvem vnitra České socialistické republiky, ministerstvem vnitra Slovenské socialistické republiky a ostatními zúčastněnými ústředními orgány stanoví podle § 16 odst. 1 písm. b) vládního nařízení č. 54/1953 Sb., o provozu na silnicích, ve znění zákonného opatření předsednictva Národního shromáždění č. 13/1956 Sb.:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva dopravy č. 94/1972 Sb., o výcviku a dalším zvyšování odbornosti řidičů silničních motorových vozidel, ve znění vyhlášky č. 107/1979 Sb. se mění takto:

§ 9 odst. 3 zní:

„(3) Povinné poučování se provádí v rozsahu nejméně 32 hodin ročně a je zakončeno povinným přezkoušením z pravidel silničního provozu, které zajistí organizace. Doba povinného poučování a přezkoušení se započítává do pracovní doby řidiče a přísluší za ni mzda podle mzdových předpisů, vydaných příslušnými ústředními orgány. Neomluvená neúčast řidiče na povinném poučování nebo přezkoušování se posuzuje jako neomluvené zameškání pracovní doby.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1982.

První náměstek:

Ing. Lajčiak v. r.

21

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 4. února 1982,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 129/1979 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků trvale nezpůsobilých k dosavadní práci v podzemí hlubinných dolů

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 129/1979 Sb., o pracovním uplatnění a hmotném zabezpečení pracovníků trvale nezpůsobilých k dosavadní práci v podzemí hlubinných dolů, se mění a doplňuje podle usnesení vlády Československé socialistické republiky ze dne 14. ledna 1982 č. 41 takto:

1. V § 10 odst. 1 se částka 1250 Kčs zvyšuje na částku 1400 Kčs.

2. Za § 11 se vkládá § 11a, který zní:

„§ 11a

(1) Zvláštní příspěvek příslušející podle této vyhlášky, popřípadě podle dřívějších předpisů^{10a)} se upravuje tak, že průměrný čistý výdělek před převedením nebo uvolněním, rozhodný pro výpočet tohoto příspěvku, se zvyšuje o 2 % za každý

kalendářní rok následující po vzniku nároku na tento příspěvek do 31. prosince 1980.

(2) Zvláštní příspěvek se na žádost pracovníka nebo na návrh organizace určí na základě průměrného čistého měsíčního výdělku zvýšeného podle odstavce 1 i tehdy, jestliže pracovníku nebyl do 31. prosince 1980 poskytován, protože by jeho výše činila méně než 200 Kčs měsíčně.

(3) Pro zvláštní příspěvek platí i po úpravě provedené podle odstavce 1 limity uvedené v § 10 odst. 1 a 3.

(4) Zvláštní příspěvek upravený, popřípadě stanovený podle odstavců 1 a 2, přísluší od 1. ledna 1982.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Štancel v. r.

^{10a)} Výnos ministerstva práce a sociálních věcí a ministerstva hornictví ze dne 1. 10. 1968 o opatřeních k prohloubení hmotného a sociálního zabezpečení uvolňovaných a převáděných pracovníků v hornictví (MPSV čj. XI-1134-1. 10. 1968; MH čj. 42.3-3468/2475-výnos č. 4/1968), reg. v částce 45/1968 Sb. Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 3. července 1970 čj. F V/1-662/70-1142 o opatřeních k prohloubení hmotného a sociálního zabezpečení uvolňovaných a převáděných pracovníků v hornictví.

22

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 7. prosince 1981

**o Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Kostarickou republikou**

V San José dne 11. října 1977 byla podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Kostarickou republikou. Podle svého článku 11 Dohoda nabyla platnosti dnem 25. září 1981.

Slovenské znění Dohody se vyhláší současně.*)

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

D O H O D A

**o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Kostarickou republikou**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Kostarické republiky,

vedeny přáním rozvíjet spolupráci mezi oběma zeměmi v oblasti kultury,

dohodly se takto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat spolupráci v oblasti kultury, školství, vědy, výchovy a zdravotnictví.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat styky mezi vysokými školami a vědeckými ústavy obou zemí a za tím účelem napomáhat výměně vědců a učitelů ke studiu, k přednáškám a k výzkumu z jejich oboru.

Článek 3

Smluvní strany budou poskytovat studijní a postgraduální stipendia studentům, odborníkům,

technikům, vědcům a umělcům druhé země způsobem, který bude určen v prováděcích plánech k této dohodě.

Článek 4

Smluvní strany budou zkoumat podmínky pro vzájemné uznávání platnosti vykonaných studií, složených zkoušek a dosažených diplomů na území jedné ze smluvních stran.

Článek 5

Smluvní strany budou podporovat spolupráci kulturních institucí a organizací obou stran.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat v zájmu poznání druhé strany:

- a) konání výstav kulturního, technického, vědeckého a zdravotnického charakteru;
- b) konání divadelních, hudebních festivalů a festivalů dokumentárního a uměleckého filmu;

*) Zde se uveřejňuje český text.

c) uvádění filmových děl a hudebních děl v rozhlasu a televizi.

Článek 7

Každá ze smluvních stran umožní v souladu se svými vnitrostátními předpisy dočasný vývoz nebo dovoz vědeckých a technických přístrojů, pedagogického materiálu, uměleckých děl, knih a dokumentů, které by mohly účinně přispět k rozvoji činností obsažených v této dohodě.

Článek 8

Smluvní strany budou v souladu se svými vnitrostátními předpisy podporovat dovoz knih, časopisů a jiných kulturních, vědeckých a technických publikací druhé strany.

Článek 9

Smluvní strany při provádění této dohody zaručí navzájem ochranu autorských práv podle svých

Za vládu

Československé socialistické republiky:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.

vnitrostátních předpisů a v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými jsou obě strany vázány.

Článek 10

K provádění této dohody budou smluvní strany dojednávat na určité časové období plány kulturní spolupráce, které budou obsahovat též podmínky finančního zabezpečení výměn a kulturních akcí.

Článek 11

Tato dohoda vstoupí v platnost dnem, kdy si smluvní strany písemně oznámí, že byla schválena podle vnitrostátních předpisů, a zůstane v platnosti, pokud ji jedna ze smluvních stran nevyprovádí se šesti-měsíční výpovědní lhůtou.

Dáno v San José dne 11. 10. 1977 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyku slovenském a španělském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Kostarické republiky:

Gonzalo **Facio** Segreda v. r.

23

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 10. prosince 1981

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku**

Dne 8. května 1980 byla v Madridu podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shro-

máždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 5. června 1981.

Podle svého článku 28 Smlouva vstoupila v platnost dne 5. června 1981.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

První náměstek:

Ing. Knížka v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou a Španělskem
o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku**

Československá socialistická republika a Španělsko,

vědomy si potřeby usnadňovat obchod a podporovat hospodářskou spolupráci v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

se rozhodly uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a z majetku. Za tím účelem se dohodly takto:

Článek 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo v obou smluvních státech.

Článek 2

Daně, na které se smlouva vztahuje

1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu

a z majetku, vybírané ve prospěch každého smluvního státu, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Za daně z příjmu a z majetku se považují všechny daně vybírané z celkového příjmu, z veškerého majetku nebo z jednotlivých částí příjmu nebo majetku, včetně daní ze zisků pocházejících ze zřízení movitého nebo nemovitého majetku, daní z celkového objemu mezd placených podniky a daní z přírůstku hodnoty.

3. Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou obzvláště

a) v Československu:

- (i) odvod ze zisku a daň ze zisku;
- (ii) daň ze mzdy;
- (iii) daň z příjmů z literární a umělecké činnosti;
- (iv) zemědělská daň;
- (v) daň z příjmů obyvatelstva;
- (vi) domovní daň a

(vii) odvod z jmění
(dále nazývané „československá daň“);

b) ve Španělsku:

- (i) daň z příjmu fyzických osob;
- (ii) daň právnických osob;
- (iii) daň z majetku
(dále nazývané „španělská daň“).

4. Smlouva se bude také vztahovat na všechny totožné nebo podstatně podobné daně, které budou ukládány po podpisu této smlouvy vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si budou oznamovat všechny významné změny, které budou provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 3

Všeobecné definice

1. V této smlouvě, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

- a) Výraz „Španělsko“ označuje Španělský stát a zahrnuje jakoukoli oblast za teritoriálními vodami Španělska, která byla nebo může být v souladu s mezinárodním právem označena podle zákonů Španělska o pevninské měřčině za oblast, nad níž mohou být vykonávána práva Španělska k mořskému dnu a jeho podzemí a k jejich přírodním zdrojům.
- b) Výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku.
- c) Výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle souvislosti Československo a Španělsko.
- d) Výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a všechna jiná sdružení osob.
- e) Výraz „společnost“ označuje každou právnickou osobu nebo každou podstatu, která je posuzována jako právnická osoba pro daňové účely.
- f) Výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, případně podnik provozovaný osobou mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě.
- g) Výraz „příslušník“ označuje:
 - (i) každou fyzickou osobu, která je státním občanem některého smluvního státu;
 - (ii) každou právnickou osobu, osobní společnost a sdružení, zřízené podle práva platného v některém smluvním státě.
- h) Výraz „mezinárodní doprava“ označuje každou dopravu uskutečněnou lodí nebo letadlem, které jsou provozovány podnikem, jehož skutečné vedení je umístěno v některém smluvním státě, pokud loď nebo letadlo nejsou využívány pouze mezi místy ležícími v druhém smluvním státě.
- 1) Výraz „příslušný úřad“ označuje:

(i) v případě Československa ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce;

(ii) v případě Španělska ministra financí nebo jakýkoli jiný úřad, který ministr pověří.

2. Každý výraz, který není ve smlouvě definován, má pro její aplikaci smluvním státem význam, který mu náleží podle práva tohoto smluvního státu upravujícího daně, jež jsou předmětem této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňový domicil

1. Výraz „osoba mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě“ označuje pro účely této smlouvy jakoukoli osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, pobytu, místa vedení nebo každého jiného podobného kritéria. Avšak tento výraz nezahrnuje osoby, které jsou podrobena zdanění v tomto státě pouze z příjmů, které pobírají ze zdrojů v tomto státě umístěných, nebo z majetku, který v tomto státě vlastní.

2. Jestliže fyzická osoba má podle ustanovení odstavce 1 bydliště v obou smluvních státech, rozhodne se případ podle těchto pravidel:

- a) Předpokládá se, že tato osoba má bydliště v tom smluvním státě, v němž má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, s nímž jsou její osobní a hospodářská pouta nejužší (středisko životních zájmů).
- b) Nemůže-li být určen smluvní stát, v němž má tato osoba středisko svých životních zájmů, nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje.
- c) Jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo jestliže se obvykle nezdržuje v žádném z nich, předpokládá se, že má bydliště v tom smluvním státě, jehož je příslušníkem.
- d) Jestliže je tato osoba příslušníkem obou smluvních států, nebo jestliže není příslušníkem žádného z nich, příslušné úřady smluvních států upraví otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická má podle ustanovení odstavce 1 sídlo v obou smluvních státech, předpokládá se, že má sídlo v tom smluvním státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje pro účely této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, v němž podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení,
- b) závod,
- c) kancelář,
- d) továrnu,
- e) dílnu,
- f) důl, lom, nebo jiné místo, kde se těží přírodní zdroje.

3. Staveniště nebo montáž jsou stálou provozovnou jen tehdy, jestliže trvají déle než 12 měsíců.

4. Výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodávkám zboží podniku;
- b) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se udržuje pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckých rešerší nebo podobných činností pro podnik, které mají přípravný nebo pomocný charakter.

5. Osoba jednající v jednom smluvním státě za podnik druhého smluvního státu — jiná než zástupce mající nezávislé postavení, o němž pojednává odstavec 5 — se považuje za stálou provozovnu v prvním státě, jestliže je v tomto státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá a která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnost této osoby není omezena na činnosti zmíněné v odstavci 4.

6. Za stálou provozovnu podniku jednoho smluvního státu se v druhém smluvním státě nepovažuje pouhá skutečnost, že podnik v tomto druhém státě vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jakéhokoli jiného zástupce majícího nezávislé postavení, pokud tyto osoby jednají v řádném rámci své činnosti.

7. Skutečnost, že společnost, která má sídlo v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která má sídlo v druhém smluvním státě, nebo která v tomto druhém státě vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), neučiní sama o sobě z kterékoliv této společnosti stálou provozovnu druhého státu.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy z nemovitého majetku včetně příjmů ze zemědělského nebo lesního hospodářství mohou být zdaněny v tom smluvním státě, v němž je takový majetek umístěn.

2. a) Výraz „nemovitý majetek“ se s výhradou ustanovení odstavců b) a c) definuje ve shodě s právem toho smluvního státu, v němž je takový majetek umístěn.

b) Výraz „nemovitý majetek“ zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, živý a mrtvý inventář zemědělských a lesních hospodářství, práva, na která se aplikují ustanovení občanského práva vztahující se na nemovitý majetek, požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za právo na těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů.

c) Lodi a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí na příjmy z přímého užívání, nájmu a každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 se použijí také na příjmy z nemovitého majetku podniku a na příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu svobodného povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by mohla podle očekávání docílit, kdyby jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo podobné činnosti za stejných nebo podobných podmínek a obchodovala zcela nezávisle s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při stanovení zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných administrativních výloh takto vynaložených, ať ve státě, v němž je tato stálá provozovna umístěna, či jinde.

4. Pokud je v některém smluvním státě obvyklé stanovit zisky, které mají být přičteny stálé provozovně, na základě rozdělení celkových zisků podniku jeho různým částem, nevylučuje ustanovení odstavce 2, aby tento smluvní stát stanovil zisky, jež mají být zdaněny, takovým rozdělením, jaké je obvyklé. Přijatá metoda rozdělení zisků musí být však taková, aby výsledek byl v souladu se zásadami stanovenými v tomto článku.

5. Stále provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

6. Zisky, které se mají přičíst stále provozovně, se pro účely předchozích odstavců stanoví každý rok podle stejné metody, pokud neexistují závažné a dostatečné důvody pro jiný postup.

7. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Námořní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě podléhají zdanění jen ve smluvním státě, v němž je umístěno skutečné vedení podniku.

2. Jestliže místo skutečného vedení podniku námořní dopravy je na palubě lodi, považuje se za umístěné ve smluvním státě, v němž tato loď má domovský přístav, nebo nemá-li loď domovský přístav, považuje se za umístěné ve smluvním státě, ve kterém provozovatel lodí má bydliště či sídlo.

3. Ustanovení odstavce 1 se použijí také na zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo na mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

1. Jestliže

- a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo
- b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

á jestliže v jednom i v druhém případě byly mezi oběma podniky v jejich obchodních nebo finančních vztazích sjednány nebo jim uloženy podmínky, které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být zisky, které by byly docíleny bez těchto podmínek jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny nebyly, včleněny do zisků tohoto podniku a následkem toho zdaněny.

2. Jestliže zisky, z nichž byl podnik jednoho smluvního státu zdaněn v tomto státě, byly také zahrnuty do zisků podniku druhého smluvního státu a podle toho zdaněny a jestliže zisky takto zahrnuté jsou zisky, které by byly docíleny podnikem druhého smluvního státu, kdyby mezi oběma podniky byly sjednány podmínky jako mezi podniky nezávislými, upraví první stát přiměřeně částku daně ukládané z těchto zisků v prvním státě. Při stanovení takové úpravy bude vzat náležitý zřetel

na ostatní ustanovení této smlouvy ve vztahu k povaze příjmu a bude-li to nutné, příslušné úřady smluvních států se za tímto účelem poradí.

3. Smluvní stát neupraví zisky podniku v případech uvedených v odstavci 1, jestliže podle práva tohoto státu uplynula promlčecí doba.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která má sídlo v jednom smluvním státě, osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být také zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle práva tohoto státu. Jestliže však příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto uložená nepřesáhne:

- a) 5 % hrubé částky dividend, jestliže skutečným vlastníkem je společnost (nikoli však osobní společnost, která nemá právní subjektivitu), která vlastní přímo nejméně 25 % kapitálu společnosti vyplácející dividendy;
- b) 15 % hrubé částky dividend ve všech jiných případech.

3. Příslušné úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob aplikace odstavce 2.

4. Ustanovení odstavce 2 se nedotknou zdanění zisků společností, ze kterých jsou dividendy vypláceny.

5. Výraz „dividendy“, použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových práv, kuksů nebo jiných práv, s výjimkou pohledávek, s účastí na zisku, právě tak jako příjmy z jiných společenských práv, které jsou podrobeny stejnému zdanění jako příjmy z akcií podle daňového práva státu, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy.

6. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce dividend, mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, v němž má sídlo společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodně povolání pomocí stále základny tam umístěné a jestliže účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

7. Jestliže společnost mající sídlo v jednom smluvním státě dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené touto společností osobám majícím bydliště či sídlo v prvním státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti daní z ne-

rozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělený zisk pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě.

2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z pohledávek jakéhokoli druhu, zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti, poskytujících i neposkytujících právo na účast na zisku dlužníka, a obzvláště příjmy z veřejných dluhopisů a obligací, včetně premii a výher spojených s těmito obligacemi.

3. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, jestliže příjemce úroků, který má bydliště či sídlo v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, je skutečně spojena s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

4. Jestliže částka placených úroků, posuzováno se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátec s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část platu, která jí přesahuje, zůstane v tomto případě podrobena zdanění podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k jiným ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která má bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové licenční poplatky však mohou být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle práva tohoto státu. Daň takto uložená však nepřekročí 5 % hrubé částky licenčních poplatků za předpokladu, že licenční poplatky podléhají zdanění v druhém smluvním státě.

3. Autorské licenční poplatky a jiné podobné platy za provedení nebo reprodukci literárního, dramatického, hudebního nebo uměleckého díla (avšak s výjimkou licenčních poplatků placených

za kinematografické filmy a díla nahraná na filmové nebo televizní pásky pro televizní vysílání) mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, která je podrobena zdanění z těchto licenčních poplatků, podléhají zdanění pouze v tomto druhém státě.

4. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platy jakéhokoli druhu placené za užití nebo za právo na užití autorského práva k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému včetně kinematografických filmů, patentu, ochranné známky, vzoru nebo modelu, plánu, tajného vzorce nebo postupu, nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informaci vztahující se na zkušenosti z oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo vykonává v tomto druhém státě svobodné povolání pomocí stálé základny tam umístěné, a jestliže právo nebo majetek, pro které jsou licenční poplatky placeny, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

6. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento smluvní stát sám, nižší správní útvar nebo místní úřad tohoto smluvního státu nebo osoba mající bydliště či sídlo v tomto smluvním státě. Jestliže však osoba, která platí licenční poplatky, ať má nebo nemá bydliště či sídlo v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu, ve spojení s ní vznikl závazek platit licenční poplatky, a tato stálá provozovna nese ke své tíži tyto licenční poplatky, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

7. Jestliže částka placených licenčních poplatků, posuzováno se zřetelem na užívání, právo nebo informaci, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a příjemcem nebo mezi oběma a třetí osobou částku, kterou by byl smluvil plátec s příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto poslední částku. Část plátů, která jí přesahuje, zůstane v tomto případě podrobena zdanění podle práva každého smluvního státu a s přihlédnutím k jiným ustanovením této smlouvy.

Článek 13

Kapitálové zisky

1. Zisky docílené osobou mající bydliště či sídlo v jednom smluvním státě ze zcizení nemovi-

tého majetku, o němž se pojednává v článku 6 a který je umístěn v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Zisky ze zřízení movitého majetku tvořícího část provozního majetku stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku příslušejícího ke stále základně, kterou osoba mající bydliště v jednom smluvním státě má v druhém smluvním státě pro výkon svobodného povolání, včetně zisků ze zřízení takové stále provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stále základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Zisky ze zřízení movitého majetku uvedeného v článku 22 odstavci 3 však podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém takový movitý majetek podléhá zdanění podle zmíněného článku.

3. Zisky ze zřízení majetkových hodnot jiných než těch, o nichž se pojednává v odstavcích 1 a 2, podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém má zcizitel bydliště či sídlo.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá za služby poskytované při výkonu svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti podobné povahy, podléhají zdanění pouze v tomto státě, pokud tato osoba nemá pravidelně k dispozici v druhém smluvním státě stálou základnu pro výkon svých činností. Jestliže má takovou stálou základnu, mohou být příjmy zdaněny v druhém smluvním státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stále základně.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, vychovatelské nebo učitelské, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních.

Článek 15

Závislá zaměstnání

1. Mzdy, platy a jiné podobné odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání, podléhají s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdanění jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté z tohoto zaměstnání zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá ze zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, podléhají bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdanění jen v prvním státě, jestliže:

a) příjemce se zdržuje v druhém státě během jednoho nebo více období, která vcelku nepřekročí 183 dnů v příslušném kalendářním roce,

b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo na účet zaměstnavatele, který nemá bydliště či sídlo v tomto druhém státě, a

c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, kterou má zaměstnavatel v tomto druhém státě.

3. Odměny ze zaměstnání vykonávaného na palubě loďi nebo letadla v mezinárodní dopravě mohou být bez ohledu na předchozí ustanovení tohoto článku zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a podobné platy, které osoba mající bydliště v jednom smluvním státě pobírá jako člen správní nebo dozorčí rady nebo jiného podobného orgánu společnosti, která má sídlo v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírají na veřejnosti vystupující umělci, jako např. divadelní, filmoví, rozhlasoví nebo televizní umělci, hudebníci a sportovci jako takoví ze své osobní činnosti, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, ve kterém jsou tyto činnosti vykonávány.

2. Jestliže příjmy z osobní činnosti vykonávané umělcem nebo sportovcem jako takovými nepřípadají umělci nebo sportovci samému, ale jiné osobě, mohou být tyto příjmy zdaněny bez ohledu na ustanovení článků 7, 14 a 15 ve smluvním státě, ve kterém jsou činnosti umělce nebo sportovce vykonávány.

Článek 18

Penze

Penze a jiné podobné platy vyplácené z důvodu dřívějšího zaměstnání osobě mající bydliště v některém smluvním státě podléhají s výhradou ustanovení článku 19 odstavce 1 zdanění pouze v tomto státě.

Článek 19

Veřejné služby

1. a) Platy jiné než penze, vyplácené jedním smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, nižšímu správnímu útvaru nebo úřadu, podléhají zdanění jen v tomto státě.

b) Takové platy však podléhají zdanění jen v druhém smluvním státě, jestliže služby byly konány v tomto státě a fyzická osoba má v tomto státě bydliště a

- (i) je příslušníkem tohoto státu nebo
- (ii) nezískala bydliště v tomto státě jen za účelem konání těchto služeb.

2. a) Jakékoli penze vyplácené jedním smluvním státem, nižším správním útvarem nebo místním úřadem tohoto státu nebo z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, nižšímu správnímu útvaru nebo úřadu podléhají zdanění jen v tomto státě.
- b) Takové penze však podléhají zdanění jen v druhém smluvním státě, jestliže fyzická osoba má bydliště v tomto státě a je příslušníkem tohoto státu.

3. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a penze za služby konané ve spojení s průmyslovou a obchodní činností, prováděnou smluvním státem, jeho nižším správním útvarem nebo místním úřadem.

Článek 20

Studující

Platy, které na úhradu nákladů výživy, vzdělání nebo praxe dostávají studující nebo učni, kteří se zdržují v některém smluvním státě pouze za účelem svého vzdělání nebo praxe a kteří mají nebo měli bezprostředně před takovou návštěvou bydliště v druhém smluvním státě, se nezdaní v prvním smluvním státě, pokud takové platy jim byly poukázány ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

Jiné příjmy

1. Příjmy osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě, o nichž se nepojednává v předcházejících článcích této smlouvy, ať je jejich zdroj kdekoli, podléhají zdanění jen v tomto státě.

2. Ustanovení odstavce 1 se nepoužije na příjmy jiné než příjmy z nemovitého majetku, který je definován v článku 6 odstavci 2, jestliže příjemce takových příjmů mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stále provozovny tam umístěné nebo vykonává v tomto druhém státě nezávislé povolání pomocí stále základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, pro které se příjmy platí, jsou skutečně spojeny s takovou stálou provozovnou nebo s takovou stálou základnou. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14 podle toho, o jaký případ jde.

Článek 22

Majetek

1. Nemovitý majetek ve smyslu článku 6, který vlastní osoba mající bydliště či sídlo v jednom

smluvním státě a který je umístěn v druhém smluvním státě, může být zdaněn v tomto druhém státě.

2. Movitý majetek, který je částí provozního majetku stále provozovny podniku, nebo movitý majetek příslušející ke stále základně používané k výkonu svobodného povolání může být zdaněn ve smluvním státě, ve kterém je umístěna stálá provozovna nebo stálá základna.

3. Lodi a letadla používané v mezinárodní dopravě a movitý majetek sloužící k provozování takových lodí a letadel podléhají zdanění jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno skutečné vedení podniku.

4. Všechny ostatní části majetku osoby mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě podléhají zdanění jen v tomto státě.

Článek 23

Způsob vyloučení dvojího zdanění

1. V Československu se dvojí zdanění vyloučí tímto způsobem:

- a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo v Československu pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny ve Španělsku, vyjme Československo s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) tohoto odstavce takové příjmy nebo takový majetek ze zdanění. Při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku této osoby může však použít sazbu daně, která by se použila, kdyby vyňaté příjmy nebo majetek nebyly, takto vyňaty ze zdanění.

- b) Československo může při ukládání daní osobám, které mají na jeho území bydliště či sídlo, zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 12, 16 a 17 této smlouvy také zdaněny ve Španělsku. Československo však povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené ve Španělsku. Částka, o kterou se daň sníží, nepřekročí však takovou část československé daně, vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10, 12, 16 a 17 této smlouvy zdaněny ve Španělsku.

2. Ve Španělsku se dvojí zdanění vyloučí tímto způsobem:

- a) Jestliže osoba mající bydliště či sídlo ve Španělsku, pobírá příjmy nebo vlastní majetek, které mohou být podle ustanovení této smlouvy zdaněny v Československu, vyjme Španělsko s výhradou ustanovení uvedeného pod písmenem b) tohoto odstavce takové příjmy nebo takový majetek ze zdanění. Při výpočtu daně z ostatního příjmu nebo majetku této osoby může však použít sazbu daně, která by

se použila, kdvby vyňaté příjmy nebo majetek nebyly takto vyňaty ze zdanění.

b) Španělsko může při ukládání daní osobám, které mají na jeho území bydliště či sídlo, zahrnout do základu, ze kterého se takové daně ukládají, příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10 a 12 této smlouvy také zdaněny v Československu. Španělsko však povolí snížit částku daně vypočtenou z takového základu o částku rovnající se dani zaplacené v Československu. Částka, o kterou se daň sníží, nepřekročí však takovou část španělské daně, vypočtené před tím, než snížení daně bylo povoleno, která poměrně připadá na příjmy, které mohou být podle ustanovení článků 10 a 12 této smlouvy zdaněny v Československu.

Článek 24

Zákaz diskriminace

1. Příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být za stejných okolností podrobeni příslušníci tohoto druhého státu.

2. Osoby bez státní příslušnosti, které mají bydliště v jednom smluvním státě, nebudou podrobeny v jednom ani v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou tíživější, než zdanění a s ním spojené povinnosti, jinž jsou nebo mohou být podrobeni příslušníci dotčeného státu za stejných okolností.

3. Zdanění stálé provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepříznivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají stejnou činnost.

Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal osobám majícím bydliště v druhém smluvním státě osobní srážky, úlevy a snížení daně z důvodu osobního stavu nebo povinností k rodině, které přiznává osobám, které na jeho území mají bydliště.

4. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo, vlastněno nebo kontrolováno osobou nebo osobami majícími bydliště či sídlo v druhém smluvním státě, nebudou podrobeny v prvním smluvním státě žádnému zdanění nebo povinnosti s ním spojené, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny jiné podobné podniky tohoto prvního státu.

5. Úroky, licenční poplatky a jiné úhrady placené podnikem jednoho smluvního státu osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě budou s výhradou případů, na které se vztahují ustanovení článku 9 odstavce 1, článku 11 odstavce 4 nebo článku 12 odstavce 7, pro účely stanovení

zdanitelných zisků tohoto podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako by byly placeny osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě.

Dluhy podniku jednoho smluvního státu vůči osobě mající bydliště či sídlo v druhém smluvním státě budou podobně pro účely stanovení zdanitelného majetku takového podniku odčitatelné za stejných podmínek, jako by byly závazkem vůči osobě mající bydliště či sídlo v prvním státě.

6. Ustanovení tohoto článku se použijí bez ohledu na ustanovení článku 2 na daně jakéhokoli druhu a pojmenování.

Článek 25

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se osoba mající bydliště či sídlo v některém smluvním státě domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států mají nebo budou mít pro ni za následek zdanění, které není v souladu s touto smlouvou, může nezávisle na opravných prostředcích podle vnitrostátního práva těchto států předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, ve kterém má bydliště či sídlo.

2. Bude-li příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to dospět k uspokojivému řešení, bude se snažit, aby případ upravil dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při výkladu nebo aplikaci této smlouvy. Mohou se také poradit za účelem vyloučení dvojího zdanění v případech, které nejsou upraveny touto smlouvou.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců. Bude-li se ústní výměna názorů zdát účelnou pro dosažení dohody, může se taková výměna konat v rámci komise složené ze zástupců příslušných úřadů smluvních států.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro provádění této smlouvy a vnitrostátních zákonů smluvních států ve věci daní, na které se tato smlouva vztahuje, pokud zdanění podle nich bude v souladu s touto smlouvou. Všechny informace takto vyměněné budou považovány za tajné a mohou být sděleny jen osobám nebo úřadům a soudům pověřeným vyměřováním, vybíráním nebo vymáháním daní, které jsou předmětem této smlouvy, nebo trestním stíháním ve věci těchto daní.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají jednomu ze smluvních států povinnost:

- a) provést administrativní opatření, která by se odchylovala od zákonů nebo správní praxe tohoto nebo druhého smluvního státu;
 - b) sdělit údaje, které by nemohly být dosaženy na základě zákonů nebo v řádném správním řízení tohoto nebo druhého smluvního státu;
 - c) poskytnout informace, které by odhalily živnostenské, podnikové, průmyslové, obchodní nebo profesionální tajemství nebo obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem (ordre public).
- b) pokud jde o jiné daně z příjmu a daně z majetku, na daně ukládané za daňové roky počínající 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém smlouva nabude platnosti, nebo později.

Článek 29

Výpověď

Tato smlouva zůstane v platnosti, dokud nebude jedním ze smluvních států vypovězena. Kterýkoli smluvní stát může smlouvu vypovědět výpovědí zaslanou diplomatickou cestou nejméně šest měsíců před koncem kteréhokoli kalendářního roku následujícího po období tří roků ode dne, kterého smlouva nabyla platnosti. V takovém případě smlouva pozbude účinnosti:

- a) pokud jde o daně vybírané u zdroje, na částky přijaté 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byla dána výpověď, nebo později;
- b) pokud jde o jiné daně z příjmu a o daně z majetku, na daně ukládané za daňové roky počínající 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém byla dána výpověď, nebo později.

Na důkaz toho podepsaní, kteří k tomu byli řádně zmocněni, podepsali tuto smlouvu.

Dáno ve dvojím vyhotovení v Madridě dne 8. května 1980 v českém a španělském jazyku, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Článek 27

Diplomatické a konzulární úředníci

Ustanovení této smlouvy se nedotýkají daňových výsad, které přísluší diplomatickým a konzulárním úředníkům podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo podle ustanovení zvláštních dohod.

Článek 28

Nabytí platnosti

1. Tato smlouva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze co nejdříve.

2. Smlouva nabude platnosti dnem výměny ratifikačních listin a její ustanovení se budou aplikovat:

- a) pokud jde o daně vybírané u zdroje, na částky přijaté 1. ledna kalendářního roku následujícího po roce, ve kterém smlouva nabude platnosti, nebo později;

Za

Československou socialistickou republiku:

Dr. Zdeněk Pisk v. r.

Za

Španělsko:

Carlos Robles Piquer v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 ve spojení s § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací,

1. **výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „12/3 Dop ČSAD“** [Č. Vk 1514/82 ze dne 18. prosince 1981].

Na základě úpravy statistické kontroly plnění státního plánu rozvoje národního hospodářství se doplňují směrnice k státním statistickým výkazům „12/3 Dop ČSAD“ za úsek silniční doprava ČSAD, platné od 1. ledna 1981 a schválené 15. července 1980 pod Č. Vk 288/81 (vydané v edici „Směrnice a pokyny čs. statistiky“, oznámeno ve Sbírce zákonů v částce 12/1981).

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1982 a byl publikován pod poř. č. 27 v částce 15/1981 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky;

2. **výnos, kterým se mění a doplňují směrnice „3 Tech“** [Č. Vk 1522/82 ze dne 28. prosince 1981].

Na základě požadavků Státní banky československé, ministerstev vnitra ČSR a SSR — správ pro dopravu, krajských národních výborů, koncernu Československý uranový průmysl, pro potřebu ústředních plánovacích orgánů a v zájmu zlepšení kvality vykazovaných údajů se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „3 Tech“ za úsek rozvoj vědy a techniky, platné od 1. ledna 1981 a schválené 23. července 1980 pod Č. Vk 445/81 (vydané v edici „Směrnice a pokyny čs. statistiky“, oznámeno ve Sbírce zákonů v částce 12/1981).

Výnos nabyt účinnosti dnem 15. ledna 1982 a jeho ustanovení se použije poprvé při sestavování výkazů za první čtvrtletí 1982; výnos byl publikován pod poř. č. 29 v částce 15/1981 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, k provedení usnesení vlády ČSSR ze dne 26. 11. 1981 č. 329, o státním plánu rozvoje národního hospodářství na rok 1982, **výnos o statistické kontrole plnění plánu jako celku v roce 1982** (Č. Vk 1519/82 ze dne 22. prosince 1981).

Tímto výnosem se v souladu s přílohou č. 1 k usnesení vlády ČSSR č. 329/1981 upravuje statistická kontrola plnění plánu jako celku v roce 1982. Výnos je závazný pro organizace, jimž byla stanovena povinnost sestavovat a předkládat v roce 1982 státní statistické výkazy Prům 2-12, Stav 2-12, Všeob 2-12, Iv RS 2b-12, Stav RS 1-12, Proj RS 5-94, Proj 4-04, VO 2-04 a ČSAD 2-12, které zajišťují kontrolu plnění plánu v rozsahu přílohy č. 1 k organizačnímu zabezpečení (příloha usnesení vlády ČSSR č. 329/1981).

Zrušuje se výnos Federálního statistického úřadu o statistické kontrole plnění ročního prováděcího státního plánu rozvoje národního hospodářství v roce 1981 a o zajištění podkladů pro individuální hodnocení práce organizace ve smyslu usnesení vlády ČSSR č. 397/1980, schválený dne 22. ledna 1981 pod Č. Vk 754/1981 (uveřejněný ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů pod poř. č. 1 v částce 1/1981, oznámeno ve Sbírce zákonů v částce 12/1981).

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1982 a byl publikován pod poř. č. 28 v částce 15/1981 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Federální statistický úřad

vydal v součinnosti s Českým statistickým úřadem a Slovenským statistickým úřadem podle § 35 odst. 2 ve spojení s § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací,

1. **výnos** ze dne 11. ledna 1982 (č. Vk 1528/82) **o vykazování ukazatelů sledovaných v běžných velkoobchodních cenách.** Při vykazování ukazatelů sledovaných v běžných velkoobchodních cenách ve státních statistických výkazech řídí se organizace (vykazující jednotky) od počátku roku 1982 zásadami uvedenými v tomto výnose.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení a byl publikován pod poř. č. 2 v částce 1/1982 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky;

2. **výnos** ze dne 11. ledna 1982 (č. Vk 1526/82), **kterým se mění a doplňují směrnice „13/1 ODV“.**

Na základě přílohy č. 3 „Zásady regulace zásobování národního hospodářství vybranými druhy ropných výrobků“ k Organizačnímu zabezpečení realizace státního plánu rozvoje národního hospodářství ČSSR na rok 1982, která je přílohou č. 1 k usnesení vlády ČSSR č. 329/1981, se mění a doplňují směrnice k státním statistickým výkazům pro vykazující jednotky „13/1 ODV“ za úsek odběratelsko-dodavatelské a výrobně spotřební vztahy, platné od 1. ledna 1981 a schválené dne 14. července 1980 pod č. Vk 316/81.

Výnos nabyt účinnosti dnem 15. ledna 1982 a byl publikován pod poř. č. 3 v částce 1/1982 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí

vydaly podle § 35 odst. 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **výnos** ze dne 26. srpna 1981 (FSÚ čj. 2261/81-03 a FMF čj. XV/14 312/81), **kterým se vyhlášují vzory prvotních záznamů a běžných zápisů pro silniční automobilovou dopravu při automatizovaném zpracování informací.**

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. ledna 1982 a byl publikován pod poř. č. 23 v částce 12—13/1981 ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů. Je možno do něj nahlédnout u všech orgánů státní statistiky.

Ministerstvo kultúry Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 239 Zákonníka práce (úplné znenie č. 55/1975 Zb.) po dohode s Ministerstvom práce a sociálnych vecí SSR a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov umenia, kultúry a spoločenských organizácií **úpravu z 29. júna 1981 č. MK-4121/1981-13/PaM o odmeňovaní činností a prác na základe dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru.**

Do uvedenej úpravy možno nazrieť na Ministerstve kultúry SSR, odboroch kultúry KNV a NV hl. mesta Slovenskej socialistickej republiky Bratislavy.